

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 b an
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Man uscripte nu se luapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria »Tipografiei«, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Căminădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat »la totor«.

Sfânta cruce.

Trei veacuri de-arindul, dela împăratul Nero până la Dioclețian zece goane înfricoșate a avut să îndure creștinătatea. Loviți cu vicleșug de Jidovii, cari li denunțau ca dușmani ai statului roman, isbiți cu sabie și foc de oștile crucilor păgâni, creștinii se apăraseră cu arma pregătită de împăratul și mântuitorul lor: cu sfânta cruce. Și crucea a eșit biruitoare asupra vulturului roman. Din simbolul suferinței și al jertfii arătat oamenilor de Fiul lui Dumnezeu, ea a ajuns semnul de învingere pentru cei ce-și pun încrederea într-însa, precum și Marele Constantin și-a pus-o în fața vrășmașilor. *In hoc signo vinces.*

Șapte veacuri și jumătate în urmă puterea fermecătoare a crucii a mințat la luptă pentru apărarea sfântului mormânt pe popoarele creștine ale Europei. Un milion de vieți omenești au fost sacrificate neînțelesei puteri a credinței. Sângele atâtor martiri a fost înșeșământă nobilă, din care a răsărit o nouă și binefăcătoare cultură omenească.

Aruncau-s-au cu sâlbatică țările seminiile cele mai vestite ale Asiei asupra crucii. Dar' precum piere fumul, precum se topește ceara de fața focului, așa au pierit din fața crucii cei-ce au urit-o pe ea. Puternicii Arabi și fanații Turci au trebuit în cele din urmă să-și închine și ei verdele steag. Cu-i i-a fost dragă viața, a trebuit să desbrace haina păgânismului și să primească botezul în numele sfintei cruci.

Că neamul românesc aruncat de parte de trunchiul cel mare al romanismului în mijlocul potopului și a valurilor străine, a scăpat cu viața întreagă nouăsprezece veacuri este o minune a crucii, este urmarea încreștinării sale de cu bună vreme.

Nici sēmēntă de leac nu s'ar mai fi ales din tot poporul lui Arpad și Tuhutum, întocmai ca de Huni și de Avari, numai pomană ar fi rămas de numele Ungurilor, dacă norocul nu le-ar fi trimis principii înțelepți ca Geiza și ca Stefan, cari să-și așeze sub paza și apărarea crucii și a sfintei biserici creștine. Nu noi o spunem aceasta. Istoricii maghiari și toți Maghiarii fără deosebire constată, că încreștinarea a salvat viața poporului maghiar, a statului ungar.

Și acum după o mie de ani?

Glasiu ce cobesc a moarte străbat în pături pe din capitala Țării-Ungurești. Se pare, că o mie de ani de viață i-a fost scris în cartea sorții și statului întemeiat de Sfântul Stefan.

Ce însemnează goana turbată pornită earși în contra crucii? Ce însemnează atentatele miserabile în contra caracterului creștinesc al universității

din Budapesta, al cărui protector este însuși M. S. Francisc Iosif I.?

Jidovii, înstăpâniți pe averea și pe judecata egemonilor noștri, și-au luat rolul de denunțanți ai creștinismului, întocmai ca străbunii lor la începutul erei creștine. Talmudul vrea să îsgonească din țeara aceasta evangelia. Triunghiul dublu, simbolul evreismului, vrea să ocupe locul crucii. În aula universității din timpuri vechi era așezat semnul crucii. Dar' crucea le era unora pedecă în cale. A trebuit deci să fie delăturată. Cererea tinerimii universitare creștine de a fi reintegrată în dreptul ei, senatul universitar a respins-o, ear' ministrul a făcut-o rătăcită. Ajungând chestiunea în fața parlamentului, nici 20 deputați maghiari nu s'au aflat îndemnați a scoate sabia pentru apărarea crucii. Ministrul de culte și instrucție publică s'a pronunțat cu un cinism curat evreesc, ear' în presa maghiară necatolică singur Sécuiul Bartha a luat-o în apărare. Dar' ce mai pot valora într-o cauză atât de sfântă, cum este unii suflet păgân și sclerată, care este Miklós furiosul, scrisese omului, care a doua zi învoacă în parlament căleul Acupra școalelor noastre confesionale? Rescunoaște și acest monstru de om, că în declivul liberalismului măiestrit au ajuns lucrurile până acolo, ca despre cruce să se poată vorbi numai ca despre o temă delicată. Declară și el, că Ungaria e o țeară creștină. Și cu toate acestea nu se gândește, că de sub steagul lui Christos nu se poate vesti nedreptate, cum el o propagă zilnic împotriva noastră, cari suntem și noi creștini și compatrioți cu el.

Insulta adusă crucii și religiei creștine de presa guvernamentală revolta sufletul creștinului. »Bud. Napló« declară crucea de un simplu recurs și o pune în categoria mașinii de calcul, a mapelor geografice și a telescopului. Evreul Vészi, președintele ziaristilor maghiari, îndrăznește a afirma, că *elementul creștin oprimă în școală elementul național și că în chestia culturii naționale conștiința religioasă n'are nici o importanță.*

După aducerea legilor politice bisericesti, după recepția religiei mozaice, chestiunea crucii a fost cea mai strălucită ocaziune pentru-ca Evreii să dovedească lumii, că ei sunt stăpâni absoluți pe situațiune în statul ungar. În numele falsei civilizații moderne, în numele unui mincinos patriotism, ei stăruiesc din răspuneri pentru ștergerea caracterului creștin al statului ungar. Căruia aceasta a lor nu ne surprinde și înțelegem chiar și pentru-ce afară de câțiva deputați ai partidului popular nu se află nimeni între Maghiari, cari se protestează și se pună stavilă curentului anticreștin. În pornirea oarbă de a ne nedreptăți, de a ne nimici pe noi, ei văd

o mare pedecă chiar în creștinism, care, precum știm, ca religione întemeiată pe iubire, eschide și condamnă aia între oameni, nedreptățirea, neleguirea și achinuirea deaproape. Creștinismul, ca dușman al maghiarizării și al șovinismului, trebuie deci delăturat. Acesta este cel mai nou rezon de stat în Ungaria.

A fost de ajuns o mie de ani, pentru-ca compatrioții noștri să-și uite cu totul de cele două principii fundamentale politice ale celui-ce a înființat regatul ungar: caracterul creștinesc și poliglot al țării. Dar' o mie de ani n'au fost de ajuns, pentru-ca din inimă lor să dispară cu totul firea păgână.

Noi, ca totdeauna, ne facem și acum datoria patriotică, ca să le atragem luarea aminte asupra prapăstiei, în care sânt gata a se arunca. Viitorul cel mai apropiat ne va dovedi, că avem dreptate, când zicem: *Cei-ce necinstesc arma Domnului, sfânta cruce, de cruce vor fi uciși.*

Ear' Românii luând aminte învățăturile trecutului, tot mai strins să se grupeze sub semnul crucii. *Căci în acest semn vor învinge.* Dan.

Sibiu, 27 Febr. 1901.

Din Austria. »P. Lloyd« de ieri are o depesă de următorul cuprins: *Pe baza unor informații dela toate partidele mari, se pare, că alegerea delegațiilor și a comitetului de cuotă nu va da de nici o pedecă.*

În ședința de alalături a clubului polon, a fost o discuție vehementă, în chestia secției galiciene din ministerul de interne. Mai mulți oratori au condamnat aspru politica nesigură și de duplicitate a guvernului.

Pentru ședința de azi Germanii radicali și-au retras mai multe inter-pelații și Cehii au declarat, că nu vor conturba ședința.

Așa e stăpână nesiguranța, de azi pe mâine, în stările parlamentare din Austria.

Din dietă. Cu ocaziunea desbaterei bugetului cultelor afară de Bartha Miklós, cu a cărui vorbire ne ocupăm la alt loc, au vorbit: Pichler Győző și Hock János, despre *arta națională*. Se știe, că artiștii unguri cari au luat parte la expoziția din Paris, au fost criticați în mod nu tocmai măgulitor îndreptate din partea criticului artist Moudéy, fapt, care a supărat teribil pe »patrioții« noștri. La rîndul lor aceștia au atacat vehement pe pictorii francezi, invitați la expoziția artistică, aranjați în Pesta. În urma acestui atac, pictorii francezi, au mulțumit »ospitalitatea maghiară«, dar' nu s'au ostenit la expoziția lor.

»In Michael Kramer« este un om interior în luptă cu o mare durere, însă această durere nu este fapta unui destin neînduplecat ca »Edip« sau în »Regale Lear«. În realitate, dramă, în înțelesul grecesc al cuvîntului nu este în piesă și Hauptmann a vrut să nu fie de loc.

Fabulațiunea lui se reduce, ca și în »Schluck und Jau«, la punerea pe scenă a unui fapt divers; în prima piesă cu o mică tendință către comicul simbolic, în a doua cu o aspirație către simbolul patetic. Încercări avortate, și una și alta. »Michael Kramer«, pentru teatru nu poate să rămână în picioare.

Wildenbruch nu și-a putut mărit reputația. »Fica lui Erasm« a fost ascultată cu atenție, însă aplauzele n'au depășit măsura respectului. Nici nu se putea altfel. Fără îndoială, dramaturgul care n'are decât să deschiză cartea de aur a Germaniei spre a găsi eroi și caractere, cunoaște toate resursele artei sale. Știe cum se urzește și se desvolă o intrigă; cunoaște toate elementele care servesc a produce conflicte scenice, și posedă toate efectele cari impresionează pe spectator. O dramă nu mai este pentru el decât o combinație de pregătiri după codul clasic ca să se impresioneze

Pichler pretinde, ca guvernul să dea mai mari subvențiuni artiștilor, să înființeze școale de belearte, ca astfel artiștii să se inspire din motive naționale. — Adece tot jertfe pentru Maghiari.

În două limbi. Alaltaieri a sosit la Budapesta deputațiunea Fiumanilor și s'a prezentat la Széll spre a-i mulțumi pentru măsurile echitabile luate față de Fiume. Vorbirea de mulțumită a ținut-o primarul Mayländer. Széll a răspuns, zicînd, că el e binevoitor față de Fiume, cu condiția, că integritatea ideii de stat maghiar să rămână neatinsă. Răspunsul l'a reșpejit apoi în nemțește, adece în loc de italiană, într-o limbă priepuță de toți.

Foarte bine, dar' oare ce vor zice șovinii noștri, că prim-ministrul Ungariei a cutezat să grăiască oficios și în o limbă străină.

Contra comitetului macedonean se iau în Bulgaria măsuri tot mai severe. Ministrul de justiție Dr. Dancoff a adresat zilele acestea către procurori și juzii de instrucție o circulară, în cari li face atenție, că țeara e parcursă de agenți de-ai »comitetului macedonean, care scot bani cu amenințări dela cetățeni. Ministrul îndatorează pe magistrați a lua cele măsuri pentru acesor agenți.

Planul de colonizare.

Am amintit ieri, că »patrioții« din Ludoș și jur au aranjat o sêrbare în onoarea lui Eczen. Sêrbarea s'a dat din incidentul, că în Ludoș a sosit o comisiune de trei din ministerul de agricultură pentru luarea în posesie a moșiei donate și pentru estimarea superedificatelor și a fondului instructiv, care va fi plătit de către stat în număr.

La sêrbarea dată în onoarea lui Eczen au luat parte și câțiva fruntași sêci din M. Oșorheiu. Între aceștia a fost și redactorul foi »Székely Lapok« din Oșorheiu, căruia comisarii din Pesta i-au comunicat planul de colonizare.

Planul, — după-cum îl aflăm publicat în numita foaie, — este următorul, asupra căruia atragem deocamdată atenția publicului nostru:

Cele două moșii mari din hotarul Ludoșului se vor împărți în moșii de câte 20 jughere cat. și pe fiecare moșie se va construi câte o casă.

Moșile aceste se vor da apoi la familii de Sêci, aduse din acea parte a Sêcimii, unde populațiunea e prea deasă. Fiecare colonist va primi deașd 20 jughere, o casă de locuit gata și nutreț pe un an de zile. Coloniștii trebuie să aibă fiecare o avere de cel puțin 2000 de coroane în vite și unelte economice. Dreptul de colonist nu e permis a se înstrăina în decurs de 15 ani.

mai mult fiziologicește decât psihicește un public adunat într-o sală de teatru, bine încălzită la termometrul admirației poruncite, și să i-se smulgă lacrimi, strigăte de indignare sau de bucurie, conform peripețiilor orînduite cu metodă. În deplină posesie a acestor mijloace, Wildenbruch n'a simțit nevoia să prezente figuri mari din istorie, încarnând o idee mare, sau învorând ca expresia unei crize tragice a omenirii, sau răsărind în marea lor originală o întreagă perioadă a vieții politice sau sociale. El nu și propune decât să pună în față individualități opuse, al căror contrast alcătuiește întreg fondul operei sale.

Sînt niște »antiteze în acțiuni«, ear' pentru-ca spectatorul să o știe bine, autorul are grijă să-și desemneze bine prin monologuri caracteristicile principale. Cionăirea este regulată matematicoște; se poate prevedea, cu clarul în mână, în ce minut și în ce condițiuni se va realiza catastrofa, și apoi se va aștepta desnoșdămintul, care va fi deasemenea conform regulilor. Tot interesul unei asemenea construcții, este în răbdarea cu care urmărești aplicarea științelor constructorului. Nu se mai critică planul lui cunoscut, pentru-că e vecinic același, ci numai se observă cum a orînduit părțile și dacă a rămas credincios preceptelor artei de a face o dramă, precepte pe

Colonistul plătește în cei dintâi doi ani 2%, după valoarea moșiei primite. În anul al treilea se începe apoi plătierea anuităților, cu 4%, în restimp de 40—50 ani. Colonistul are drept a plăti în un an și mai multe rate de anuități. După plătierea întregii valori, moșia devine proprietatea colonistului.

Pe teritoriul uriaș, ce stă la dispoziție în hotarul Ludoșului, se vor forma 2—3 colonii mai mici, fiecare de câte 500 suflete. În vinifa administrativă aceste colonii se vor încorpora la Ludoș. Se va începe înșe lucrarea, cu scopul ca mai tîrziu să se formeze o comună mai mare, care va fi numită »Eczenfalva«.

Coloniștii vor fi adunați din diferite părți ale Sêcimii. Ei nu pot fi decât Maghiari (Sêci) și se aibă viață nepătată.

Colonizarea, după un plan bine definit, se va pune în lucrare numai peste un an. Până atunci moșile vor fi cultivate din partea statului în regie proprie.

Orgia șovinismului.

Parlamentul unguresc își are »teribili« soi, ca nici un parlament din lume. Au Unguri un metod particular de a juca pe grozavii. Vrea cineva să fie aplaudat, slăvit de toți, feliicitat de amici și neamici, dă cu barda-n lună, lovește în naționalitățile nemaghiare, în școalele și institutiile lor culturale, pretinde cu glas îngâmfat și cu îngrijorare patriotică, »măsurile cele mai energice«, pentru-ca duhul unguresc, ideea panmaghiarismului să domineze între hotarele Ungariei peste tot locul. O mai mare nerușinare, o mai disgustătoare perversitate, decât calumnia, ce-o comit unii deputați în plenul parlamentului unguresc, nici că se poate pomeni undeva.

În ședința de Luni, deputatul Bartha Miklós, a ținut să se facă celebru, lovind în mod netrebnic și calumniând în modul cel mai obraznic școalele nemaghiare din Ungaria. Fără să dovedească nimic, fără să poată presta cașuri concrete, își permite să spună în fața țării, că în școalele Românilor, Sașilor și Slovaciilor se cresc trădători de patrie, dușmani ai unității statului etc. Ce însemnează asta? Nu constituie vorbirea lui Bartha cea mai mare agitațiune posibilă contra majorității locuitorilor acestei țări? Nu grosolană calumniare la adresa profesorilor noștri? Și unde-i Wlassics, cel iubitor de dreptate, nepărtinitor, liberal, la nivou european etc, ca să apere corpul profesoral, elcminat în mod atât de infam? Wlassics însuși a spus, că a înășprit supravegherea școalelor nema-

cari le urmează fără a le mai reînol. »Fica lui Erasm« nu valorează nici mai mult nici mai puțin decât celelalte compozițiuni recente ale lui Wildenbruch, și nici nu s'ar căde să vorbim mai pelarg de această piesă, dacă n'ar fi de relevat faptul, că autorul și-a ales ca protagoniști ai acțiunii tragice doi eroi cari istorisește n'au fost așa cum îi reprezintă el.

Autorul dramei a avut ca obiect să arete cionăirea dintre spiritul retrograd și cel inovator, acesta din urmă triumfând contra celui dintâi. Erasm reprezintă trecutul, Ulrich de Hutten viitorul. După regula clasică, Hutten, care este adevăratul învingător, trebuie să piară înainte de victorie, ear' Erasm, învinsul, se supraviețuească înfrîngerii. Totuși rolul lui, — absolut fals din punctul de vedere al istoriei, — nu e așa de simplu; el resistă credinței de mână, dar' se simte atras către ea, și tocmai această cōvăire a unui spirit superior, neapădat de a călăuzi omșirea, dar' neavînd destulă putere, constituie tot interesul subiectului, sau mai esact, dacă se poate întrebuița termenul, musculatura dramei.

FOIA »TRIBUNEI«.

Teatrul german în 1900.

III.

»Michael Kramer«, producțiunea cea mai recentă a lui Gerhart Hauptmann, nu infirmă aprecierile din articolul precedent. »Das Litterarische Echo«, care a susținut întotdeauna pe autor, a zis foarte categoric: »Nu e o dramă; nu are nici desvoltare, nici unitate, nici conflict, nici problemă, și s'ar putea relesa o listă întreagă de lacune. Este o piesă avortată (ein misslungenes Werk)«. Criticul — Gustav Ziegler — adaogă că în timpul pauzei fluerăturilor, o tăcere absolută manifestă desaprobară generală.

De altmintealea, el mărturisește că e incapabil să priceapă legătura piesei. În ea nu vede decât un singur lucru: intenția de a înlocui acțiunea dramatică cu o masă de anatomie psihică, un caracter observat și zugrăvit fără grija interesului scenic, într'un stil

contemplativ cu oarecare lirism. În resumat »Michael Kramer« n'are din dramă decât forma esteriore, dialogul, împărțirea în acte și scene, însă tot ce constituie resorturile teatrului e sistematic înlăturat. Nici mișcare, nici nod tragic. Analiza unui suflet pasiv, care se studiază înaintea spectatorului, și după ce și-a terminat studiul, tace. Michael, singurul personaj care fixează atenția, se află în fața morții și caută să-și pōtrunză misterul pentru el însuși. Fiul sau Arnold s'a sinucis, și tatăl, care își întemeia toate speranțele pe acest copil, bucuria și mândria lui, pentru-că-l credea nobil, inteligent, pasionat pentru bine, pentru frumos și pentru adevăr, n'are înaintea lui decât cadavru unui nemernic, prăpădit de viață. Fiul acesta n'a fost decât un mișerabil; întreaga lui viață a fost o abjecțiune morală. Moartea i'a desvōluit lui Michael Kramer această odioasă existență, acum sfîrșită, pe care în orbirea lui și-o închipuia așa de curată de ori-ce pată, așa de închinată idealului virtuților mari și datorită sublimă. Această prăbușire a visurilor lui în fața morții constituie întreaga dramă, în care Hauptmann înzădă s'a încercat să contopească, într-o singură creațiune originală și puternică, pe »Hamlet« al lui Shakespeare și pe câțiva eroi simbolici ai lui Maeterlinck.

ghiare; își are inspectorii sei, are rapoarte din partea lor, știe, că în școalele nemaghiare se predau studiile preserise, ear' nu se face politică, se propagă cultura, ear' nu șovinismul de rasă, nici ura contra patriei comune. Și totuși tace, nu ia în apărare pe cei pe nedrept atacați de un șovinist rabi! Asta înseamnă a fi ministru loial în Ungaria?

Toți Românii resping cu dispreț înșurubările obraznice ale lui Barthă; nu este suflare românească, care să nu privească cu dispreț și cel mai mare disgust la un astfel de ministru, care suferă terfelirea unor muncitori cinstiți ai culturii din partea rabiților sbeui, Barthă Miklós și Ugron, Gábor, care strigă închiderea școalelor nemaghiare.

Vom da unele pasaje din vorbirea lui Barthă, ca să-și facă idee Românii, cât de neomenos sunt atacați în contul de »părinții patriei«, ce vorbiri agitatorice se țin în parlamentul din Budapesta, contra acelor, cari nu s'au născut Maghiari, și cari vreau să trăiască luminați de cultura lor națională.

«...Sântem stat maghiar, — zice Barthă, — vorbim despre cultură națională, despre unitate națională, despre unitatea culturii naționale, și a vorbit foarte frumos și dl ministru în esopseul său, și față de aceasta ved, că în Ungaria — nu știu se spun chiar după număr — în Sibiu, Brașov, Sighisoara, Bistrița, Năsăud, Blaj, Mediaș, Beiuș — nu mi vine în minte numele tuturor — dar în vre-o 10—12 gimnasii și școale medii nici limba de propunere, nici spiritul nu e maghiar. Aceste gimnasii cresc pe seama statului ungar profesori, pictori, ofițeri, ofițianți, адвоци, medici, ingineri, adică chiar clasa medie, care prin cultura, nivelul științei sale dă directiva țării, și conduce țara. Din aceste 10—12 gimnasii, se zicem, că 200 înși depun anual maturitatea. Așadar noi prin lege și guvernament suferim, ca o invasiune de 200 de oameni se se ridică contra statului cu o așa lume de gândiri. Acesta este un ic, care mărește tot mai mult acea ruptură, care într-un stat istoric unitar, nu ar fi permis să existe. Nu mai merge, ca noi pentru serviciul statului maghiar să creștem Nemți și Români, căci atunci a vorbi despre unitatea culturală maghiară și despre unitatea națională maghiară este numai o iluzie deșăartă. Oăci dacă cineva e crescut în spiritul lui Goethe sau Schiller, poate fi bun Neamț, om foarte cinstit, muncitor brav, dar nu va fi Maghiar, și nu e potrivit pentru serviciul intereselor naționale ale statului maghiar. Pentru-că, cine ne servește pe noi, acela trebuie să se unifice cu trup cu suflet, cu inimă, cu toate pasiunile lui, cu istoria, cu tradițiile, cu vechile noastre obiceiuri bune, cu literatura noastră. Acela trebuie să cunoască pe Vörösmarty, Petöfi, Eötvös și Madách, ear' nu pe Goethe, Schiller, Lessing!

Ori-cât voește deci stim. domn ministru, se controleze acele gimnasii prin inspectorii sei supremi, eu, care însumi am studiat în astfel de gimnasii și de atunci încoace urmăresc cu atențiune felul de gândire, organizarea acelor gimnasii, spiritul profesorilor, cari, în special cei dela gimnasiile săsești, își câștigă cultura prin Germania, știu, că nu pot crește ofițianți, адвоци și profesori pentru statul maghiar.

»Știu, că aici este lipsă de o dispozițiune legislativă. Dar fiindcă dl ministru a promis reformă, mi-ar plăce, dacă ar liniști onor. casă, că punctul cardinal al reformei va fi, că în acele școale medii și în special în gimnasiile, stă limba, cât și spiritul va fi maghiar.

Revista esternă.

Atac rusesc contra lui Bülow.

După »Freisinnige Zeitung«, în foaia ministerului de finanțe a apărut un articol, care se derivă din ministerul de finanțe al Rusiei, și care a cuprins atacuri personale în contra cancelarului imperial conte de Bülow. Faptul, că privește originea articolului, este confirmat și de »Nordd. Alg. Ztg.«, care însă își exprimă speranța, că Bülow nu va căuta să urmeze în calea aceasta pe autorul articolului și deci nu va subordina chestiunii personale relațiunile comerciale dintre Germania și Rusia și înaltele interese comerciale ale ambelor țări.

Burii în retragere.

Kitchener depeșează la Londra următoarele: Burii lui Botha se retrag împrăștiți și în grupuri neregulate dinaintea lui French. Pierderea lor până la 16 Februarie a fost: 282 morți și răniți, 56 prizonieri, un tun de 15 fuși, 461 puști, 160.000 de cartușiere cu material de împușcat, 3900 cai, 74 catiri, 3330 boi, 18.700 vite cornute, 155.400 oi, 1070 de cai și 1070 caré și roabe. Dintre Englezi au căzut 5 ofițeri și 41 soldați, ear' 4 ofițeri și 108 oameni au fost răniți.

De Wett deasemenea e silit să se retragă cu oastea împrăștiată spre nord dela Oranj. Scăparea Burilor depinde pe baza acestor informațiuni dela un singur lucru: Fi-vor în stare cei 2 generali să-și adune earăși trupele și să le împreune la luptă comună.

Știri mărunte.

Din Londra. Guvernul cere un credit suplimentar de 1,018.731 pfunți șt. pentru acoperirea până la 31 Martie a nouelor cheltuieli. 20.000 pfunți sunt pentru călătoria în colonii a clironomului și a soției sale.

Din România.

În momentul, când scriem aceste șire, nu știm încă cum se va rezolva criza de cabinet din România. Dar oricare partid ar fi chemat la putere, nou-lui guvern i-se impun, pe lângă crearea de noue resurse de venit, *crucări* pe toate terenurile și în toate direcțiile.

Guvernul junimist-conservator ce a fost la putere a început cu crucările și avea în prospect a introduce crucări în mai multe direcții. Semnalăm aci unele din ele.

Pe terenul învățământului.

La ministerul cultelor și al învățământului după multe studii s'au stabilit în principiu economii de 500.000 lei. Anume se proiectase desființarea posturilor: de *subprotopopii* (viceprotopopi, economii de 26.000 lei) și de director al cultelor în minister (economii 9000 lei), apoi reducerea cu 4 lei a salariilor învățătoarești, contopirea de posturi, reduceri de personal în centre etc.

În ministerul lucrărilor publice.

Economiile efectuate în acest minister (400.000 lei) le-a făcut cunoscut dl ministru Ionel Grădișteanu în ședința camerei dela 9 l. c. v. La ordinea zilei era legea drumurilor. Dl Grădișteanu reflectând la deputatul G. Panu, a rostit un interesant discurs, din care estra-gem următoarele:

Dl I. Grădișteanu, ministru de lucrări publice, zice că legea prezentată de d-sa nu este o modificare a legii dela 1868, ci mai mult o sistemare.

N'am vrut să răstorn legea dela 1868, pentru-că am pornit dela *sentimentul, eminamente conservator, că trebuie să îndreptăm relele semnalate într-o lege*, ear' nu să facem *tabula rasa* din toate cele cuprinse într-o lege.

Răspunzând dlui Panu, dl Grădișteanu spune că în chestiuni de asemenea natură trebuie să venim cu studii făcute în materie, ear' nu să improvismăm discursuri patetice cum a făcut dl Panu. (Aplause).

Dl ministru își propune a demonstra camerei, că legea d-sale prezintă toate condițiunile unei bune legi în asemenea materie.

D-sa spune, că în legea actuală a păstrat principiul legii dela 1868 în privința prestațiilor, care este principiul de căpetenie, — căci, zice domnul ministru, este indiscutabil că nu se poate la noi în țară o lege a drumurilor fără zile de prestație. (Aplause).

Dl Panu vorbea de sinecure create pentru ingineri; în alcătuirea acestei legi nu am întrebat pe nici un inginer, și dela început până la sfârșit este scrisă de mine. (Aplause).

M'am mai ajutat în alcătuirea legii de cele constatate în inspecțiunile făcute vara trecută.

Toată reforma introdusă prin legea actuală în legea dela 1868 constă în repartizarea zilelor de prestație, în trebuințarea fondurilor și în trebuințarea corpului tehnic.

În privința repartizării zilelor de prestație, prin legea dela 1868, aceasta se făcea de către prefectul județului, care dădea ordine inginerului, pe când prin legea actuală aceasta se face de către corpul tehnic, cu avizul consiliului comunal, și cu aprobarea ministrului.

Am crezut, dlor, că un ministru prezintă mai multă garanție de imparțialitate, căci prefectul este în mod inerent espus influențelor locale.

Alt punct care a dat loc criticelor celor mai acerbe din partea dlui Panu, este acea dispozițiune, prin care, după d-sa, silim pe oameni să se achite de zilele de prestație și în natură și cu bani.

Nu silim însă penimeni, de Panu, am luat această dispozițiune pentru județele lipsite de petriș, cum sunt Brăila, Ialomița etc., care, dacă n'am lua dispozițiunea prestației în bani, n'am mai pute parveni să avem și în acele părți șosele cum trebuie și ar trebui să le lăsăm cu fundate în noroiu, pentru a satisfăce îndușgarea dlui Panu. (Aplause).

Eu mă preocup a face drumuri, ear' nu pentru a ține seamă de niște principii teoretice.

Dl Grădișteanu se ocupă apoi de trebuințarea fondurilor și protestează contra învinuirii că a vrut să creeze sinecure.

Eu aș fi trebuit să fiu apărut contra unor asemenea acușării, căci nu eu am creat sinecurele, din cari am deslinsat pentru suma de 400.000 lei pe an.

Dl Grădișteanu răspunde celor spuse de dl Ionel Brătianu în privința șoselilor pe care le-a găsit de prisos acum când căile ferate au luat o estindere atât de mare.

Dl Brătianu vorbea de Franția; negreșit în Franția un inginer, dl Barthisson, a cerut desființarea șoselilor naționale și proiectul acestuia este întocmai ca acela al dlui Ionel Brătianu.

Însă proiectul dlui Barthisson, ca și acela al dlui Brătianu nu au avut parte să fie transformate în lege și șoselele naționale au rămas în ciuda inginerului francez și a dlui Ionel Brătianu.

Dl Grădișteanu relevă importanța șoselilor naționale în cas de războiu pentru transportarea munițiilor, amintind cum tot în Franția proiectul acelu inginer a fost combătut de către ministrul de războiu, tocmai pentru motivul arătat.

D-sa termină cerând ca adunarea să adopte proiectul de lege. (Aplause prelungite).

(Proiectul dlui Grădișteanu a fost luat în considerație cu 53 voturi contra 26).

Șovinismul pe teren social.

Deva, 24 Febr. n.

Șovinismul scârbos unguresc de pe la noi s'a estins deja până și în viața socială.

Am ajuns ca să nu ne mai putem petrece în tihnă nici chiar în centre aproape curat românești, fără-că se fim bănuși și insultați, de niște existențe ungurești, lipsite de cele mai elementare cunoștințe a regulii de bunacuviniță.

Tinerimea română din comitatul Hunedoarei a aranjat la 16 l. c. o modestă petrecere românească, în favorul *bisericeii gr-or române* din Deva și a *Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei*.

Ce era mai natural decât, că această petrecere se alba un caracter românesc, prin urmare, invitațiile, ordinele de dans se se facă românește, cum s'a și făcut.

Comitetul aranjator, după obiceiul de mai înainte, a trimis invitații și la familii ungurești din loc, firește, adresate românește, dar s'a aflat un domn, (membru în comitetul aranjator) care pe răspunderea sa (așa credem) a adresat câteva și ungurește.

Dar' ce se vede, abia se lățise vorba, că Românii vreau să-și petreacă o seară, unui șovinist de pe aici au și început a-și exprima nemulțumirile lor, cum de nu s'au tipărit invitațiile și ungurește și cum de comitetul aranjator nu a pus și »sărdăș«-ul în ordinea de dans!

A sosit apoi seara petrecerii. Vedem în sala »redut«-ei, din cei mulți invitați trei flăcăi ungurași, probabil și acestia numai din cauză, ca să fie martori oculari la un cas de rebeliune, sau la o eventuală »tradare de patrie«.

Pe noi de loc nu ne-a alterat aceasta, căci nu am reflectat nici cătuși de puțin la spriginul lor. Ne-am petrecut noi de noi cu frumusețile și dragălașele noastre Românești.

Reușita minunată a petrecerii, așa se vede, că a stîrnit invidie în d-lor, și le-a turburat inimile și mințile aceloră ce nu-și mai încep în piele, căci oată șovinistii nostri nu s'au mulțumit cu cărtirea și ignorarea petrecerii noastre, ci acum își vârsă veninul lor otrăvitor și în fițuica locală »Hunyad« nr. 9, luându-și un aer pe cât de îndrăzneț și nerușinat, pe atât de ridicol totodată.

Adeocă cum? am fi ajuns, ca să nu ne fie permis, fără voea și placul stăpînirii, să ne putem petrece, fără-că se fim timbrați de răsvrățitori.

De unde? și până unde? sîntem datori, ca să facem invitații ungurești și să dansăm »sărdăș«-uri!

Unde? și când? au făcut Maghiarii vre odată invitații românești și au pus în ordinea de dans *jocuri românești*?

Perfidia însă și nerușinarea din fițuica »Hunyad« culminează în denunțarea mărșavă ce o face.

Anume: E vorba adevă, că între aranjieri au fost și câțiva tineri, cari sînt în funcțiuni publice, și pe acestia îi prezintă ca pe unii, cari nu vor »să înțeleagă interesele statului unitar maghiar«.

De când puținii oficiali români, — de ori-ce categorii, — afară de datorințele lor oficioase, sînt datori să înțeleagă interesele statului unitar maghiar? Sau ce voesc a pretinde dar' șovinistii acestia? Vreau doar' să-și facă Unguri, pe toți aceia, pe care-i plătește statul din crăncena sudoare a Românului!

Domnilor! Este un secret public, că oficialii români sînt peste tot și pretinderea, în diverse moduri gicanași, haiduși, ba chiar presionați, că nu sînt destul în serviciul șovinismului unguresc; dar' denunțare însă, cum o face »Hunyad«, totuși nu s'a mai întemplat pe la noi.

Și încă mai are respectivul raportor al »Hunyad«-ului atîta îndrăzneală să zică: »Ebben talán nincs tulzās« și

să încheie cu aceea, că de astă-dată vor trece cu vederea lucrul acesta, crezînd că s'a făcut numai din nebăgare de seamă.

Te înșeli! amar te înșeli, domnule raportor, dacă așa crezi! Căci să fii sigur, că la »petrecere« (cum îți place a o numi) nu vei juca »sărdăș«, nici vei primi invitare tipărită sau scrisă și ungurește, cât timp mai există suflete românești!

Și acum întrebăm pe domnii dela fițuica »Hunyad«, pentru-ce toate acestea?

Sau cred domnia-lor, că prin astfel de denunțări se va pute o apropiere, sau o înțelegere între Români și Maghiari, pe terenul vieții sociale?

Apoi nu-și aduc aminte, că ei se află aici la noi, în un ocean de Români și dacă ar fi vorba de a imputa, oare nu cu mai mult drept am pute noi face imputări aceloră, cari veniți aici între noi au o vieță tihnă, din munca și sudoarea Românului?

Mai bine deci de 'și-ar vedă de păcatele lor, și se nu se încreadă în așa măsură, căci doar' vîzutu-i-am noi pe d-lor și în alte pene; și se ne lase, să petrecem și noi câteva ore în tihnă, așa după-cum voim și avem drept să ne petrecem, căci ori-și-ce ar zice și ar face șovinistii dela fițuica »Hunyad«, noi de neamul nostru nu ne vom depărta, nici Unguri din noi nu vor face!

Sărăcanul.

Din Bănat.

O luptă pentru drept.

(Urmare și fine).

Vîzînd însă, că el nu poate ajunge să fie sərbătorit înaintea lui Doda, ci numai pe lângă Doda, se decise a-și mușca inima și a cere în proxima adunare generală, ca meritele *oamenilor mari* să fie recunoscute făcîndu-li-se distingere etc. etc.

Cine a cunoscut ținuta lui Curescu de până aci a încremenit la auzul propunerii, că portretul lui Doda să vină în sala comunității de avere. Minunea comisă de acel cineva se întîmplă, gîdlînd grandomania lui Curescu. Dar' o greutate pentru portretul lui Curescu tot se arăta. Agenții lui luară calea printre grănițerii din Almaș — printre grănițerii lui — ca să-și câștige se ceară ei portretul lui Curescu pe lângă al lui Doda, de oare-ce și el are merite pentru comunitatea de avere.

Grănițerii respinseseră cererea aceasta, arătînd, că ei știu să facă deschi-linire între merit și merit; spuseră franc, că s'ar degrada singuri, când ar pune meritele generalului Doda, care 10 ani a lucrat, fără nici o plată — nici un interes personal — espunîndu-și sănătatea, vieța și chiar libertatea personală pentru binele lor, în rînd cu ale lui Curescu, care pentru fiecare pas, care l'a făcut pentru el, a tras o plată cât se poate de buinicică.

Respingerea asta nu făcu mare impresiune asupra lui Curescu.

Cunoștea el calea, cunoștea și omul, care îi împlinește visul, atîta că era mai cu efect, decât chiar grănițerii lui Doda făceau cererea.

Nici nu întrelăsa domnul Burdea să nu-i facă pe plac în proxima adunare generală.

Dar' și aci arătară acești domni, că împrejurările, evenimentele — fie cât de desastroase — pentru ei nu fac împedecare, ca să nu-și aprindă unul altuia cădelnița cu tămăie, fără să gîndească: »că, a tămăie e una, și a frigge cu cădelnița e alta«.

Întemplantarea a voit ca tocmai în acea adunare generală să facă și domnul Curescu, ca președintele comunității de avere, raportul, despre paguba, care a îndurat-o comunitatea de avere prin spargerea casei — prin hoji necunoscuți — cari au dus cu sine 14.000 lei.

Pedeci n'au aflat hoji — pentru-că strajă nu era în toate localitățile comunității de avere; au putut deci hoji să se desmierde nu numai cu bani, ci și cu toate actele comunității de avere, dacă aveau poftă să le facă puseri.

Ironia era deci la culme, când într-o răsufiere se face raport despre pagubă și despre meritele domnului Curescu, prin dl Burdea.

Dacă se afla păzitorul ucis lângă casa cu bani, atunci nu se putea zice, că din negligența președintelui s'a putut întempla furtul, dar așa?... și pe lângă toate tămăie? credem că aci l'a cam atins domnul Burdea cu cădelnița pe domnul președinte.

Dar' cine întreba de astea?

Portretul lui Curescu pentru meritele sale necunoscute până acuma, vine în rînd cu al lui Doda, care sînt nemuritoare.

Dacă ar ști generalul Doda cum a ajuns el să fie distins cu portretul său, atunci s'ar întempla altă minune. S'ar cutremura edificiul comunității de avere de glasul său puternic, cu care ar cere, ca imediat să se delăture portretul său din sala comunității de avere.

În toată viața lui plină de fapte glorioase, plină de fapte umane, — i-au servit lui o lume pentru stafagi — și de o treaptă pe care s'a înălțat el și acuma,

să fie el aci numai pentru aceea, ca să servească de stafagi pentru un suflet mic, care numai prin portret voește să arete mare, asta-i prea multă insultă pentru sufletul cel mare al generalului Doda.

Caranebeș, în 12 Febr. 1901.
C.

DIN TURDA.

Adunarea generală a »Arieșanei«. — Producțiunea teatrală și petrecerea meseriașilor români.

»Arieșana«, institut de credit și economii din Turda 'și-a ținut Sămbătă, în 23 Februarie a XV-a adunare generală. Într-o corespondență publicată în »Tribuna« mai zilele trecute s'a făcut deja mențiune despre progresul îmbucurător ce l'a dovedit »Arieșana« și în anul de gestiune expirat. O dovadă aceasta despre creșterea încredere a publicului față de institut.

Mai ales creșterea în progresiune geometrică a capitalului de depuneri ne dă dovadă vie despre buna chiverniseală și despre consolidarea băncii. Îmi aduc aminte, că înainte de aceasta abia cu 5 ani depunerea abia a trecut peste 50—60 mii florini, ear' în anul acesta a trecut peste 150 mii florini.

Venitul curat de aproape 10 mii florini îl află a fi în proporție cu mărirea capitalului social și a depunerilor, ceea-ce e semn, că institutul stă și azi pe baza morală și românească, pe care au pus-o întemeietorii ei.

Pentru-că după modesta mea părere un institut, care pe lângă un capital mic realizează un profit curat relativ prea mare, dovedește, că acela nu are înaintea ochilor binele populațiunii, care recurge la spriginul ei, ci numai interesele egoistice ale acționarilor laconi după dividendă grasă.

În privința acestora multe institute de ale noastre ar trebui să imiteze mai bine pilda băncilor săsești, decât a celor ungurești, care spre a dovedi un profit net cât mai mare nu se mulțumesc numai cu cele 8%, permise, ci sub diverse titluri iau percente teribile.

Rațiunea de a fi a băncilor noastre este tocmai de a feri populațiunea română de astfel de exploatare.

Dar' se trec la obiect:

Adunarea generală a decurs că se poate de liniștit și demn.

Dl președinte Iuliu Bardosy deschizînd adunarea 'și-a exprimat bucuria pînd constata frumusele progrese realizate și în anul trecut.

Se dă citire raportului direcțiunii și a comitetului de supraveghere, fiind primite ambele cu o vîdită complăcere din partea acționarilor prezenți în număr mare.

Urmează împărțirea profitului curat, primindu-se întru toate propunerea direcțiunii.

În comisia de supraveghere s'a ales ca membru nou prin aclamațiune dl Samoilă Poruțiu, preot în Cîianul-deșert.

La punctul propunerilor dl Valer Poruțiu, membru în comisia de supraveghere face 2 propuneri foarte salutare; una referitor la crearea unui fond cultural, a doua referitor la augmentarea fondului de pensii ale funcționarilor. După o scurtă discuțiune prima se transpune direcțiunii, în a cărei competență cade, ear' a doua se amină deocamdată pentru alte vremi.

Eshauriîndu-se ordinea de zi, dl președinte a închis adunarea generală mulțumind celor de față pentru interesele și bunul cumpet dovedit în decursul ședinței.

Seara a avut loc producțiunea teatrală a meseriașilor români. Trebusă constat, că m'a surprins plăcut zelul bravilor meseriași din Turda. Nu numai producțiunea ca atare, ci și tot ce am vîzut prin sala ca decorațiune: bina, culisele, candelabrele, toate sînt produse a muncii lor.

În privința aceasta merită laudă domnii Urcan, Bologa și Lupu, meseriași fruntași, cari ei însuși au făcut toate obiectele aceste fără a pretinde nici o desdaunare.

La 8 ore s'a întrunit în sala cea mare din »Central«, un public frumos din Turda și jur. Am remarcat dintre inteligență familia Dr. Pățăcean, Codarcea, Dr. Ciuta, Lucia Bologa, Gaia, Petricăș, Rogozan etc., apoi toți meseriașii și o mulțime din jur.

Piese teatrale i-a premers un dialog despre folosul meseriilor, executat cu mult curaj de 2 caife, de ale căror nume nu-mi aduc aminte.

A urmat apoi comedia »Leac pentru soacre«. Luînd în considerare, că e prima reprezentație de diletanți în Turda, pot zice cu inima liniștită că a succed peste așteptare. Mai ales domnișoarele Ninuca Codarcea, Lina Rogozan și Teresia Gomboș 'și-au achitat cu mult gîc rolurile lor, secerînd în câteva rînduri meritate aplauze. Merită laudă chiar și pentru aceea, că au aflat de bine »se se mestecă între meseriași«, cum ar zice cutare aristocrat de ai noștri, și se-i spriginească cu fapta. Bine

actant: 1981 Marshall.

Anunț de prăvălie.

—*—

Subscriși au onoarea a aduce la cunoștința P. T. public, că prăvălia care de 37 de ani există în **strada Turnului nr. 32**, a trecut pe numele

Emrich Bokody & Fiu

și va rămâne tot **atelier de colorat și institut chimic de spălat**, precum a fost mai înainte.

Atragem atențiunea P. T. public asupra industriei noastre mărită și provăzută de nou cu cele mai bune mașini, prin cari suntem puși în plăcuta pozițiune de a pute să satisfacem tuturor recerințelor D-Voastre.

Ne permitem a Vă recomanda îndrăznește institutul nostru chimic de spălat pentru ori-ce fel de vopsele și îmbrăcăminte, precum garderobe de domni și dame, uniforme, covoare, perdele, fețe de masă, broderii de tot felul, covoare de Smirna și Persia, piei de animale și peste tot ori-ce fel de lucru care cade în cadrul acesteia.

În speranță că P. T. public ne va onora și de aici înainte cu prețioasele sale comande, rămânem

Cu deosebită stimă

Emrich Bokody & Fiu.

[56] 8-10

Tuturor

cari sufer de podagră, de reumatism sau de nervozitate se recomandă cu căldură folosirea

„Franzbranntwein“-ului sărat

al lui

Dr. Wilhelm Wagner.

Acest „Franzbranntwein“ e și un escalent mijloc de curățenie pentru dinți și pentru gură, car' contra mătrefii e de un deosebit efect.

Se capătă în flacon mic à 1 coroană și flacon mare à 2 coroane la următorii domni:

in Sibiu: la farmacia Jikeli, Gottlieb Henrich, la comercianții: Ludwig Fuchs, Friedrich Homm, Julius Ballmann, Gust. Gürtler, F. Binder, Karl Kirschner și Lud. Kurovsky. „Noerichiu: la farmacia August Binder. „Brașov: la farm. Oberth, Ed. Kugler și com. R. Stingl. „Medias: la comercianții Friedrich Schuller, Joh. Buresch jun. „Sebeș: la farm. Ludwig Binder, com. J. Baumann și Mich. Gündisch. „Agărbiciu: la com. Joh. Schuller. „Avrig: la farm. Sebes. „Făgăraș: la com. J. János. „Seliște: la farm. Dumitru Banciu. „Agnita: la com. Mich. Lang. „Seica-mare: la farm. Binder. „Aid: la farm. Papp. „Câmpeni: la farm. Binder. „Odenheiu: la farm. Schmidt. „Odenheiu-săsească: la com. Otto v. Steinburg, Bago Gyula, Farczadi Károly, Mathé János și Gergely János. „Cristurul-săsească: la Gergely J.	in Mureș-Osorheiu: la comerciantul Kauppe & Eckwert. „Cine-Serda: la com. Nagy Gyula, Tróhan József. „Ghiergio-Ditro: la com. Veress Sándor. „Ratosnya: la com. A. Dienesch. „O-Toplicza: la farm. Pánczél Sándor. „Baróth: la com. Daniel Ferencz. „Mureș-Deda: la farm. Czaiach Gyula. „Reghinul-săsească: la com. Karl Fronius, la farm. Czoppelt și Wermescher. „Bistrița: în farmacia orășenească a lui F. Herberth, Friedrich Schuster, la com. Karl Betsch, Karl Nussbächer, Karl Schuster, Alb. Schmidt, J. Schuller, A. Daday, Franz Kadebo, J. Nöner, S. Wermescher, Joh. Lutsch, succesorul lui Kermescher și M. Keresztes. „Rodna-veche: la farm. Fleischer. „Dorna-Vatra: la farm. Fleisch. „Lenkisch și A. Süss. „Dej: la com. Nik. Ferencz. „Caransebeș: la farm. Philipp J. Müller. „Biserica-albă: la Joh. Stefanovics, Herm. Engelmayr, com. Josef Kremling și Nic. Faul. „Vérșet: la H. Untergutsch.

Depositor principal la:

Iul. Wagner, farmacist în Teaca, Transilvania.

Pentru revănzători se trimite cu rambursă postală 5 chlgr. Post-Colli franco cu 30% rabat. Lădița și embalajul gratis.

[5] 6—

Din editura „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 15 cote tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipirul Pătră. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcălă și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăciutul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgeliul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăna de mamă. Legendă populară din giurul Născăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarrik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldărușca cu trei piciorușe. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gervay. Un exemplar 16 bani.
19. Cenușetea. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un petitor îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1866). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teacă. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînsare în librăria W. Krafft în Sibiu.

M. Z. 20298—1900.

[71] 1—2

Publicațiune.

De oare-ce rezultatul licitațiunii pentru arîndarea lîferatiunii de petriș ținută în 21 Decembrie 1900 nu a obținut aprobarea reprezentanței orășenești, se va ține **Marți, în 5 Martie 1901, la orele 9 a. m.**, în edificiul primăriei orășenești, pe lângă admiterea ofertelor scrise, de nou o **licitațiune verbală pentru arîndarea lîferatiunii de petriș** pentru toate drumurile orașului și cele administrate de el pe anii 1901—1903.

Licitatiunea pentru arîndarea petrișului se va face în **general** pentru recerînța anuală evaluată în 2200 prisme cu prețul de strigare 4 cor. 70 bani de primă.

Ca **vadiu** trebuie depusă suma de 800 cor. Condițiuni detaliate despre litațiune și contractare se pot lua dela oficiul zidinelor publice din oraș, unde sînt a se adresa și eventualele oferte în scris.

Sibiu, în 26 Februarie 1901.

Magistratul.

Nr. 334—1901

[72] 1—3

Publicațiune.

Pășunatul de vară din muntele Clăbucețiu, pe hotarul Avrigului, se va vinde prin litațiune publică **Joi, în 7 Martie n, la 4 ore d. a.**

Licitatiunea se va ține în cancelaria comunală din Avrig.

Avrig, la 26 Februarie 1901.

Primăria comunală:

Ioan Vlad, primar.

Ioan David, notar.

Un asistent

se primește pe lângă un salariu lunar de 100 coroane și menaj integru, în farmacia mea din Lăpeni.

[70] 1—3

L. Ciucu, farmacist.

Din considerări familiare proprietarul este silit a se depărta, pentru aceea **vinde sau esarîndează**

apoteca

proprie din Ofenbaia unui apotecar creștin, care vorbește limba română, germană și maghiară. Medic este în loc. Prospecte favorabile.

Pentru informațiuni mai detaliate a se adresa la **antistia comunală în Ofenbaia**, comitatul Torda-Aranyos.

[69] 1—3

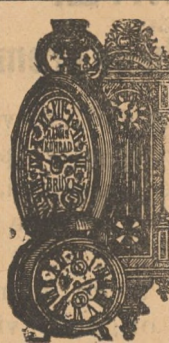
Avis!

În prăvălia de băcănie, manufactură și modă a subscrisului se caută **un învățăcel**, care să aibă etatea dela 13 ani în sus și să fie absolvat cel puțin IV. cl. normale și atât în cetire cât și în scriere să pozează limbile **română și maghiară**.

Virgil Coroheș,

comerciant în Câmpeni (Topánfalva).

[65] 2—3

Orologe bune și ieftine

cu garanție în scris pe 3 ani se trimit persoanelor private de

Hanns Konrad

fabrică de orologe

și

magazin de export pentru

mărfuri de aur

Brux (Boemia).

Orologe rem. bune de nickel fi. 3.75.

Orologe rem. veritabile de argint fi. 5.80.

Lauf veritabil de argint fi. 1.20.

Deșteptător de nickel fi. 1.95.

Firma mea e distinsă prin vulturul ces, reg., prin medaile expoziționale de aur și argint și prin mii de scrisori de recunoștință.

Cataloge ilustrate de prețuri se trimit gratis și franco. [49] 8—100

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24x32 cm. li trimite francoat pentru 30 bani.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni.

Pentru tipar responsabil Iosif Marcell.

Noi Vă oferim din depoul joagărului nostru cu vapor din loc (în apropierea gării)

Lemne de fag

În blane de 1 metru lungime

Tăiat lung și crepat 25 cm.

Tăiat scurt » » 20 cm.

Fără căraușie		Cu căraușie	
1/2 stg.	1 stg.	1/2 stg.	1 stg.
cor. b.	cor. b.	cor. b.	cor. b.
10.—	20.—	10.80	21.60
11.—	22.—	11.80	23.60
12.—	24.—	12.80	25.60

Rămășițe de lemn de brad

1/2 stg. = 2 Rm. rămășițe

1/2 » = 2 » butuci

1/2 » = 2 » rămășițe de scânduri

Fără căraușie		Cu căraușie	
cor.	bani	cor.	bani
4	20	5	—
5	20	6	—
6	20	7	—

Comande se pot face la domni: C. F. Jickeli, Trafica cea mare, Piața-mare nr. 12; Wilhelm Fürst, strada Cismădiei nr. 10; Andreas Rieger, Piața-lemnăriei nr. 5 (Bauholzplatz); Julius Ballmann, strada Morii nr. 11; G. Gürtler, strada Gustăriei nr. 37; Albert Weiss, magazin de lemne, strada Trei-stajeri nr. 4; Franz Jahn Söhne, Piața-mică nr. 31; Iosif Schwarz, str. Turnului nr. 8; I. Schneider, strada Sării nr. 1; Concordia, societate comercială, strada Măcelarilor nr. 20; precum și la biroul joagărului cu vapor

[17] 7—20

Mersing & Lessel.

Farmacia lui F. I. R. Hotter la „Sfântul Iosif“ în Viena, calea Schönbrunn nr. 182

Absorbinol-Hotter

1/2 flacon fi. 6 —, 1/2 flacon fi. 3.50.

Depărtează toate ecrescențele și așezările unsuroase, fără a cauza stricăciune părului. Întărește vinele slăbite și atacate de boală, depărtează toate modăile de pe mușchi și reoărește toate arprinderile; îndrăzește e foarte sigur leac contra pocheilor, umflăturilor de glesne, modăciilor dela copite, genunchilor groși, modăciilor de pe vine, oaselor îngroșate, umflăturilor, unde de acestea se ivesc. Vindecă tremurarea genunchilor și toate contusimile.

Pruf de nutremânt-Hotter

1 pachet 80 cr.

Esculent adăos la nutreț pentru a conserva animalului puterea și sănătatea; folositor la toate boalele de rinichi, de begică și de nervi.

Unsoare-Hotter

contra osului mort

1/2 borcan fi. 2.—, 1/2 borcan fi. 1.20.

Depărtează osul mort și ecrescențe de os chiar și în casuri învechite, după întrebuintare de 4—6 săptămâni.

Preparate veterinare

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

la

Training-fluidul-Hotter

1 flacon fi. 1.20.

Conservă vinele și mușchii puternici și vioi până la vîrstă înaintată, după frecări cu acest fluid animalul devine capabil de cele mai mari strapăți și training. E cu surprinzător efect întrebuintat și la toate urmările de prea mari eforturi, la ologire, reumă și înțepenire.

Pruf-Hotter pentru rimători

Nr. I. și II.

1 chilo . . . fi. 1.20.

Cel mai bun mijloc dietetic pentru ațtarea poftei de mîncare și prin aceasta a promova creșterea rimătorilor; esculent leac contra orbalțului. [157] 80—104

Nr. II. a se folosi peste tot locul.

Leac de colică-Hotter

1 flacon fi. 1.50

contra tuturor sotiilor de colică și înțuierii de ud la cai, cum și contra umflăturilor la vitele cornute.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'e'mi socot —
Cu mintea mea“

în

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată